

GETHSEMANE.

Zij gingen zóó zich in hun leed verdiepen,
 Dat zij, schoon op hun elleboog geleund
 Om Hem te zien, wel zeiden : hoe Hij kreunt,
 Maar dan stil schreiden, snikten en weer sliepen.

Hij bad tot God, Wiens grimmigheid Hem trof.
 Die zag in Hem den vuigen mensch der zonde.
 Eh toen hij nergens troost erlangen konde,
 Kroop Hij, een worm, wanhopig in het stof.

Toen sterkte God Hem, dat Hij op kon staan.
 Hij riep de jong'ren : Laat ons henengaan!
 Reeds rinkelde het harnas der soldaten.

De fakkels vlamden over schild en kling.
 Toen Hij zich overgaf en medeging,
 Had zelfs Johannes Hem verschrikt verlaten.

WILLEM DE MÉRODE.

DE POST MORO EN DE PRINS BERNHARD KAPEL.

Die Vrijdagmorgen was „Kleintje” weer op zijn best. Zijn „lieftalig” keelgeluid schetterde door het kamp, en een ieder „vloog” of . . . dook onder. Wat was er n.l. aan de hand? De Prins Bernhard Kapel zou komen concerner. En dus moest er een plaats worden ingeruimd, waar de Kapel zich zou kunnen zetelen. De kok moest, naast het normale rantsoen voor de vaste bezetting van de post (dat gelukkig voor hem en ongelukkig voor ons niet

zo heel erg groot is) tevens nog een extra portie voor de leden der Kapel voor elkaar maken. Zo was dus een ieder op zijn manier erg druk. Zelfs de onvolprezen oppasser van den Luit. was druk. En dat wil heel wat zeggen. Hij was n.l. in het zweet zijns aanschijns bezig de geit van den Luit., genaamd Jopie, te wassen en te roskammen. Tot dat een knaap, die zulks van verre had aangezien, zich bij hem voegde en hem vroeg:

„Waarvoor maak je die geit zo mooi?”

„Nou, eh, de Luit wil graag nakomelingen van Jopie hebben”.

„Ha, daar zal niet veel kans op zijn”.

„Waarom niet?”

„Nou, eh, om het heel netjes te zeggen, er is een vergelijking te maken tussen Kees de Bok van de Kapel en mijn persoontje met m'n laatste tractement. We hebben het n.l. alle twee gehad.”

„Oh”, zei de oppasser, en hij keek met een liefdevolle blik naar het geitje, dat hij in z'n hart toch wel een beetje te fragiel had gevonden voor een „experiment” met Kees de Bok.

Maar ten slotte was toch alles voor de ontvangst gereed. De bamboematten lagen klaar en een gedeelte der bezetting van de posten Poetat-Lor en Domas was gearriveerd. En ja, daar kwamen de trucks met de zo lang verbeide Prins Bernhard Kapel.

Vlug werden de leden der Kapel door de jongens geholpen met het uitladen der instrumenten en verdere benodigdheden. Nog even werden de bamboematten verlegd, een beetje meer in de schaduw en daar richtte de kapelmeester zich reeds met een kort openingswoord tot de verzamelde toehoorders.

Met het eerste nummer, de marsch „Alte Kameraden”, bleek reeds dat de roem, die de Kapel vooruit was gegaan, niet overdreven was. En ook bij de vele volgende nummers, w.o. „Leichte Kavallerie”, „Ave Maria”, „Stars and Stripes For Ever” en vele andere, bleek overduidelijk dat de uitvoering prachtig was.

Met veel genoegen en grote bewondering hebben de toehoorders geluisterd naar de prachtige en uitstekende uitvoering van de verschillende nummers en steeds weer klonk een dankbaar applaus.

Na het laatste nummer dankte de postcommandant den kapelmeester en de leden van de Kapel voor het gebodene. „U hebt ons mannen van de frontposten weer letterlijk en figuurlijk nieuwe moed en spirit ingeblazen. Moge het dankbare applaus U doen voortgaan op de ingeslagen weg en U dankbaar stemmen dat U al Uw moeite en zorgen voor zulk een goede zaak geeft.”

Vervolgens werd tot slot ons al-oude „Wilhelmus” gespeeld. Tegen een achtergrond van bamboe staan daar de gebruide

mannen stram in de houding. Een ieder voelt op dat moment de onverbreekelijke band tussen hem en het Vaderland, tussen de Oorlogsvrijwilligers en het Huis van Oranje.

Vlug werden daarna de instrumenten in de trucks geladen terwijl de limonade en de nasi-goreng voor de dorstige en hongere leden der Kapel werden klaar gezet. (De kok had eer van z'n werk).

Na het eten vertrok de Kapel weer richting Soerabaia. Met een opgestoken duim en de woorden „Het allerbeste en tot weerziens.” namen de mannen van de post Moro afscheid.

„PRINS BERNHARD KAPEL, möge U nog vele malen en op vele frontposten de mannen enige ogenblikken van vreugde schenken. De POST MORO is er U zeer erkentelijk voor.”

TINEKE.

ANECDOTE.

Mevrouw is sinds enige dagen uit Holland in Indië aangekomen en heeft 'n paar avondjes nuttig besteed aan Maleise studie.

Op zekere morgen hebben de djongos en de baboe 'n hevige ruzie over de werkverdeling.

Mevrouw weet zich niet verstaanbaar te maken, rent naar binnen, zoekt geagiteerd in haar Maleise zakwoordenboekje, stapt even later zelfverzekerd, het woordenboekje achter haar rug verbergend, naar buiten en zegt met stemverheffing en op autoritaire toon: „Telor, telor, siapa kasi sprei-sprei disini!”

(Of te wel: „Ei, ei, wie deelt hier de lakens uit!”)

Kapt. E. J. H. SAATHOF.

Er is een woord, dat U gebruiken kunt als richtsnoer voor het gehele organisatieplan van uw leven.

Dat woord is: DIENEN.

VRIJHEID is de mogelijkheid alles te doen, wat de rechten van een ander niet aantast.

MARINE-HOSPITAAL.

Marine Hospitaal? Machtig, hoor! En die fietsenmakers daar, kunnen het wel. Het is best de moeite waard om er een weekendje door te brengen, maar niet te ziek natuurlijk! Je weet wel, „neussie, of wat an je tene, hè?”

Je beschouwt het maar als een soort surrogaat-verlof. Toen ik binnenkwam zei de portier: „Hè vader, verkoop je klerehangertjes?” — „Nee opa, zei ik, dat sijne me ribbe”. (Hij schrok ervan, dat iemand van II-10 zo vreselijk bij de hand kon zijn).

Enfin, ik huppelde verder het hol van de leeuw binnen; alles tegels, hè. Onder je tegels, boven je tegels, links, rechts, voor en achter je, moorddadig gewoon.

Eindelijk kwam ik bij m'n zaaltje.

Links en rechts lange witte strepen, dat zijn de bedden, met lakens en met slopen en wit, meneertje! Je ogen doen er pijn van!

Die gebruiken geen „Sladood” zeepoeder zoals mijn moeder thuis.

Lieve zusters helpen je aan een pijama (op groei berekend) en even later lig je op de lakens als een zilveren theelepeltje in de watten.

Je hoofd zinkt weg in de kussens en je pit al. Terwijl je droomt van tandpasta en scheermesjes, krijg je een stoot, schiet wakker en ziet een wagen vol belegde boterhammen voor je tempaat staan en ze vragen: „Hoeveel moet je hebben?” „O”, zei ik, „veertien is genoeg hoor!” Een ei deed de deur dicht. Nou, in een mum zat ik met een leeg bord en een passende broek!

De dag zoet brengen valt best mee, hoor! Er staat een gloednieuwe Philips en de zusters swingen gewoon door de zaal om hun gifpillen en drankjes aan hun swingende patienten kwijt te raken.

Boeken zijn er plenty en ook tijdschriften van 1916, reuze interessant. (Toen was het bijna net zo'n rommel als nu).

En hopies schrijven natuurlijk. M'n darling in Holland zal wel denken: „'t Is zeker uit met de baboe!”

Als je dan zat bent van het lezen, komt de middaghap; een toren piepers met banjak groenten en kippenvlees! Ah man, je v. . eet je bord er zowat bij op! Als dessert vruchten op sap, een bak vol! Bananen, ananas, peren, meloen, o schei uit!

Eigenlijk veel te lekker, maar ze zeggen, dat het beste nog te slecht is voor de soldaten, dus houden zo, hè, niks meer aan doen.

Tussentijds komt de melkboer, met z'n wagen. Hij deelt de melk uit, grote pullen en ijs er in.

Als je een z.g. „vetloze” patient bent, zoals ik, dan krijg je 's mid-dags borstplaat. Ja, kijk maar niet zo ongelovig!” De eerste keer

dacht ik ook dat ze me „in de boot” wilden nemen. Er werd een schaalte neergezet met van die stukjes er in. „Stukkie tegel” dacht ik, maar toen er twintig vliegen op zaten, heb ik er van gesnaaid. Heerlijk hoor!

Nou, de middag is sama sama de morgen, alleen ben je wat maffiger en je zweet zowat de zaal uit. Om half vier ga je mandiën en een nette scheiding in je melkboerenhonde haar construeren en liggen wachten op bezoek, dat niet komt. Sommige jongens krijgen een hele harem op bezoek. Ach ja, sexepiel, hè? Ik ben maar een achterdeurtje, in de duinen gevonden met een verbandacte in m'n hand. O, daar heb je de bakker alweer! „Twaalf sneetjes, maat”.

Tweemaal in de week is er film en ook wel eens cabaret. Ik vergeet nog te vertellen, dat ze je volproppen, gieten en sproeien met pillen, drankjes en spuitjes. Maar dat geeft juist cachet aan de zaak.

Nu lieve lezers, ik moet invliegen, want er komt weer een toren aan!” En dat gaat voor, hè, of het moet een vrijkaartje zijn voor Negeri Blanda!

Tot weerziens hoor!

JANTJE.

P.S.

Toen Marijke geboren werd, werd het Wilhelmus gespeeld en lag m'n slapie met opgetrokken knieën in de houding, omdat z'n tempat te klein was!

KOP OP!

Wanneer er het leven je smijt en je smakt
Je zenuwgestel wordt geknauwd en geknakt :
Kop op!

Al heb je ook nog zo'n ellendig bestaan.
En durf je het leven maar amper meer aan :
Kop op!

Al word je door heel zware lasten gedrukt
En ga je onder zorg en ellende gebukt.
Zit nooit moedeloos bij de pakken terneer :
Na regen schijnt altijd het zonnetje weer.

Heb moed en courage! daar komt het op aan.
Dan zal het je voortaan op rolletjes gaan.
Maar is er de durf en 't lef eenmaal uit
Dan kom je geen stap in de wereld vooruit.
Je kop in de hoogte, toe kerel, sta pal!
En denk bij je zelf : *ik wil en ik zal.*

Sold. 1e kl. P. Sp.

SPORT.

Hieronder volgen de totaal-uitslagen van de ter gelegenheid van het 1-jarig bestaan der „X”-Brigade op 22 en 23 Februari 1947 gehouden sportwedstrijden, welke zich in een zeer grote belangstelling van de zijde der sportliefhebbers mochten verheugen.

Ons Bataljon eindigde dicht achter I-12 R.I. op de derde plaats, hetgeen met het in verhouding geringe aantal deelnemers onzerzijds eervol genoemd mag worden.

BEHAALDE PUNTEN BIJ DE SPORTWEDSTRIJDEN.

	Athletiek										Zwemmen				Ten-nis				
	100 M.	800 M.	3000 M.	Verspr.	Hoogspr.	Discusw.	Kogelstoten.	Speerw.	Estafette.	50 M. vr)	50 M. school.	50 M. rug.	5 × 50 M. est.	3 × 50 M. wissel	Gekleed 25 M.	Single		Double	Totaal
Onderdeel :																			
II - 5 R.I.	10	7	2	9	3	7	9	5	9	9	5	—	7	9	—	1	3	95	I
III- 5 R.I.	10	—	4	3	2	1	2	5	3	7	7	6	1	5	—	1	1	58	IV
II -10 R.I.	7	3	4	—	1	—	—	3	7	11	10	13	1	7	5	8	5	85	III
I -12 R.I.	10	4	5	3	9	4	4	2	1	13	11	6	9	1	4	2	1	89	II
Staf „X”	8	1	—	—	—	3	—	—	5	—	6	—	—	—	3	6	8	40	V.

In verband met het organiseren van een competitie voor militaire elftallen werd uit ons Bataljon een 2e elftal samengesteld, dat aan deze competitie zal deelnemen. Ik vertrouw, dat de gelegenheid, welke den in dit elftal gekozen spelers wordt geboden, om thans ook in competitie verband te spelen, voor hen een aansporing zal zijn om te trachten de eerste plaats op de ranglijst te behalen.

Door een opschuiving in het competitie programma der eerste klasse van den S.V.B. zal de voor ons 1e elftal vastgestelde wedstrijd tegen S.V.J.A. op Zaterdag 8 Februari 1947 geen doorgang vinden, doch gespeeld worden op 15 Februari 1947.

Ik zou willen besluiten met een oproep aan alle spelers om de trainingsmiddagen niet te verzuimen.

Het behoeft hier eigenlijk niet meer gememoreerd te worden, dat alleen door een intensieve training de kans op successen het grootst is.

Komt trainen!!!

Majoor VAN BRAGT.

OPLOSSING VAN DE PUZZLES IN „DE KEI” NO. 23 en 24.

Als de boeken normaal in de kast staan (d.w.z. deel II rechts van deel I), zijn de eerste blz. van deel I en de laatste van deel II slechts gescheiden door twee kaften.

De worm moet dus een weg knagen, die $2 \times \frac{1}{2} = 1$ cm lang is.

Nr. 24. 1. Sam verkoopt twee sinaasappelen van Moos + drie van zichzelf voor f 0.20. Om de honderd van Moos kwijt te raken moet hij er 150 van zichzelf verkopen. Daarna verkoopt hij zijn eigen sinaasappelen voor $20 : 5 = 4$ cent per stuk, eerst voor slechts $10 : 3 = 3\frac{1}{3}$ cent. Winst $\frac{2}{3}$ cent per stuk. Om één gulden te verdienen, moet hij dus 150 stuks verkopen.

Hij had dus tijdens de ontmoeting met Moos nog 300 sinaasappelen.

2. Als 1 sigaar a dubbeltjes kost, kan ik voor 27 dubbeltjes 27 : a sigaren kopen. Ook weet ik, dat 12 sigaren 27 : a dubbeltjes kosten, 1 sigaar dus $(27 : a) : 12$ dubbeltjes. Maar ook a dubbeltjes.

Dan is $\frac{27 : a}{12} = a$ waaruit volgt : $a = 1\frac{1}{2}$.

1 sigaar kost dus $1\frac{1}{2}$ dubbeltje of 15 cent.

(Deze twee puzzles waren ingezonden door G.C.D.M.). Sigarettenprijzen voor : Lt.-kolonel Ooms, 1e lt. van Rietschoten, sold. Bouma, sold. Dijkhuizen en sold. van Mourik.

En hier volgt een nieuwe puzzle van den Lt.-Kol. C. M. B. Ooms.

Door steeds het woord Eier met één letter te veranderen, kan men in de vierde verandering het woord kool vormen

E I E R

. . . .

. . . .

K O O L

Er zijn weer prijsjes beschikbaar.

WIST U

dat de overeenkomst al zo ver gevorderd is, dat de Nederlandse troepen en de TRI dezelfde sigaretten roken?

dat de „Tijger” van 10 R.I. een paardenlichaam heeft?

dat een koe eerder een haas vangt dan een soldaat een veldbed?

dat de droom van iederen O.V.W.-er is : gebakken aardappelen, doperwt en biefstuk, gegarandeerd niet uit blik?

dat „Geef Acht” in het Maleis niet „Kassi Delapan” is?

NACHTELIJKE OVERPEINZINGEN VAN M'N DOCHTER.

Marianne, zo heet ze. Ze is bijna 4 jaar. Een dikke, ronde, stevige dreumes.

Enige tijd geleden werd ze midden in de nacht wakker. Natuurlijk moest m'n vrouw toen ook maar wakker worden.

Marianne wilde wat aanspraak hebben. En toen kwam ze op eens met het probleem, waarmee ze in die donkere nacht lag te worstelen, voor de dag.

„Mammie, heeft Sinterklaas ook een pijama aan?”

„Natuurlijk, kind! Een paarse van zij.” antwoordde m'n vrouw.

Toen Marianneke weer : „dan is ie dus een gewoon mens, ik dacht dat het een ouderling was.”

DS. KUYPERS.

ONDER DE KLAMBOE (historisch).

Sloome : „Er zijn verdorie weer muskieten door dat kleine pest-gaatje binnen gekomen. Ik zal het toch maar eens dicht stoppen.”

Linkie : „Je kunt er beter een gaatje bijmaken. ”

Sloome : ???

Linkie : „Natuurlijk, dan kunnen ze in en uitvliegen, een-richtingsverkeer ligt hun nu eenmaal beter!”

Mol.

is Later gesneuveld.